INSTRUKTOR PZN

A INSTRUKTOR REKREACJI RUCHOWEJ

Otrzymałem w ciągu ostatniego sezonu szereg pytań:

- *Zdobyłem niedawno uprawnienia „instruktora sportu" dyscypliny narciarstwo alpejskie. Czy istnieje możliwość zdobycia certyfikatu SITN odpowiadającego uzyskanemu stopniowi na AWF i przystąpienia do SITN?*
- *Jakie uprawnienia pozwalają nam na prowadzenie nauczania narciarstwa? Jakie ustawy lub uchwały to regulują?*
- *Jakie inne stowarzyszenia, związki, uczelnie wyższe lub inne organizacje mają prawo wydawać zezwolenia do prowadzenia nauki narciarstwa?*
- *Do jakiej instytucji, organu powinniśmy się zgłosić, jeżeli wiemy, że ktoś prowadzi szkolenie bez uprawnień?*

Będę się starał odpowiedzieć w miarę szeroko. Pełna odpowiedź wymaga jednak krótkiego wprowadzenia – nieco historii.

Polski Związek Narciarski zajmował się, od czasu powstania w 1919 roku, nadawaniem stopni Pomocnika Instruktora i Instruktora. Uprawnienia te były honorowane przez polskie prawo i zezwalały na samodzielne nauczanie narciarstwa. Warto wspomnieć, że PZN był współzałożycielem w 1951 r. międzynarodowej organizacji INTERSKI – odpowiednika FIS w zakresie nauczania narciarstwa powszechnego. INTERSKI wykształciło kilka specjalistycznych związków. Do jednego z nich – Międzynarodowego Związku Instruktorów Amatorów (IVSI) należymy od jego powstania w 1969 r. Do drugiej organizacji – zrzeszającej instruktorów zawodowych (ISIA) należymy od 2001 r. W trzeciej – skupiającej instruktorów pracujących w wyższych szkołach (IVSS) mamy przedstawiciela. Tylko jedna organizacja z danego kraju może być reprezentowana w wymienianych międzynarodowych związkach instruktorów. Tą organizacją jest Stowarzyszenie Instruktorów i Trenerów Narciarstwa PZN.

Ustawa o „Kulturze Fizycznej" powstała w 1984 roku. W niej po raz pierwszy pojawiły się stopnie instruktora i instruktora I klasy w zakresie rekreacji i sportu. Uprawnienia nadawał wówczas GKKFiS. Szkoleniem kadr zajmowały się związki narodowe – w wypadku narciarstwa Polski Związek Narciarski.

18 stycznia 1996 roku weszła w życie „Ustawa o Kulturze Fizycznej" (DU 1996 nr 25, poz. 113). Obowiązuje ona z szeregiem zmian do chwili obecnej. Wybrane przepisy ustawy przedstawiam poniżej:

Art. 42

3. *Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i warunki prowadzenia działalności w dziedzinie rekreacji ruchowej, uwzględniając kwalifikacje osób prowadzących działalność w tej dziedzinie, ich prawa i obowiązki, oraz podstawowe założenia organizacyjne.*

Art. 44

1. *Zorganizowane zajęcia w zakresie wychowania fizycznego, sportu i rekreacji ruchowej mogą prowadzić osoby posiadające kwalifikacje zawodowe nauczyciela wychowania fizycznego lub uprawnienia w tym zakresie określone odrębnymi przepisami.*
2. *Kształcenie osób, o których mowa w ust. 1, przez jednostki inne niż szkoły wyższe wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu, z zastrzeżeniem ust. 2a.*

2a. *Kształcenie instruktorów dyscypliny sportu, trenerów i menedżerów sportu przez jednostki inne niż szkoły wyższe wymaga uzyskania zgody Prezesa Polskiej Konfederacji Sportu.*

3. *Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, kwalifikacje, stopnie i tytuły zawodowe w dziedzinie kultury fizycznej oraz szczegółowe zasady i tryb ich uzyskiwania, uwzględniając stopnie trenerskie i specjalizacje instruktorskie, warunki uzyskiwania tych stopni i tytułów oraz tytułu menedżera sportu, a także jednostki uprawnione do prowadzenia kursów specjalistycznych i dokumenty stwierdzające posiadane kwalifikacje.*

Wspomniane w ustawie szczegóły uzyskiwania uprawnień określił Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki w dniu 15 lipca 1997 roku (MP Nr 45, poz. 445). Powstały w ten sposób państwowe stopnie instruktora rekreacji i instruktora sportu, traktowane jako tytuły zawodowe. Ustalenia rozporządzenia długo nie przetrwały i kolejna odpowiedzialna osoba za nadawanie stopni instruktorskich – Minister Edukacji Narodowej w rozporządzeniu z dnia 27 czerwca 2001 roku (DU 2001 nr 71, poz. 738) poprawił je, by w kolejnym rozporządzeniu z dnia 20 grudnia 2002 roku (DU 2003 nr 8, poz. 93) dokonać dalszych zmian.

Rozporządzenia te pozbawiły wszystkie związki sportowe prawa nadawania uprawnień instruktorskich.

Specjalistyczne kursy na stopnie państwowe mogą być obecnie prowadzone przez:

1) szkoły wyższe i zakłady kształcenia nauczycieli (na kierunkach: wychowanie fizyczne, fizjoterapia lub turystyka i rekreacja) oraz
2) jednostki inne niż te, o których mowa w pkt. 1, po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu.

Pozwolenia są wydawane dla tych jednostek na czas określony. Organ wydający zgodę na organizowanie specjalistycznych kursów zasięga opinii właściwych polskich związków sportowych lub stowarzyszeń kultury fizycznej o zasięgu ogólnokrajowym.

Instruktor państwowy ma obowiązek odbycia przeszkolenia w wymiarze minimalnym 150 godzin. Rozporządzenie nie narzuca na organizatora żadnych wymagań co do umiejętności technicznych (sportowych) w danej dyscyplinie.

PODSUMOWUJĄC:

- **Prawo prowadzenia kursów na stopnie państwowe mają, oprócz uczelni wyższych, upoważnione jednostki.**
- **Oficjalnym (w rozumieniu prawa polskiego) tytułem zawodowym uprawniającym do nauczania na terytorium Polski jest instruktor rekreacji lub instruktor sportu.**
- **Legitymacje są wydawane przez Ministerstwo Edukacji Narodowej i Sportu oraz Akademie Wychowania Fizycznego na podstawie dokumentacji organizatora kursu.**

Jak w takiej sytuacji prawnej wygląda Stowarzyszenie Instruktorów i Trenerów Narciarstwa?

– SITN uzyskuje zgodę MENiS na prowadzenie kursów specjalistycznych. Takim kursem jest Centralny Kurs Instruktorski. Poprzedza go wymagany przepisami Kurs Teoretyczny.
– Absolwent Centralnego Kursu Instruktorskiego otrzymuje uprawnienia państwowe instruktora rekreacji ruchowej ze specjalnością narciarstwo zjazdowe. Zgodnie z prawem musi mieć ukończoną szkołę średnią i pełnoletność.

Przy okazji chciałem wyjaśnić różnice między stopniami instruktora rekreacji i sportu. Stopień instruktora sportu nie jest stopniem „wyższym" w stosunku do instruktora rekreacji. Każdy stopień służy innemu celowi. Instruktor rekreacji ma prawo do samodzielnej „... pracy dydaktycznej w ogniskach TKKF, klubach sportowych, stowarzyszeniach, ośrodkach sportowych, klubach prywatnych, itd."[1]

Natomiast instruktor sportu przeznaczony jest do pracy w klubie sportowym, do „... asystowania trenerom w grupach wyżej kwalifikowanych".[2]

Stowarzyszenie Instruktorów prowadzi szkolenie równolegle w dwóch niezależnych kierunkach. Pierwszy, to szkolenie zgodne z wymaganiami międzynarodowymi (w wypadku instruktora amatora (IVSI) jest to minimalnie 180 godzin). Zasadnicze szkolenie składa się z trzech etapów – kursu kwalifikacyjnego, kursu na stopień Pomocnika Instruktora PZN i następnie na Instruktora PZN. Pierwszy etap (kurs kwalifikacyjny) jest etapem wstępnym – jest kursem formującym technicznie przyszłego instruktora i jest zarazem kursem selekcyjnym. Wstęp na kurs Pomocnika Instruktora PZN poprzedza sprawdzian sportowy i zarazem techniczny – slalom gigant (Zawody Regionalne).

Kurs Pomocnika Instruktora doskonali umiejętności techniczne oraz daje podstawy metodyki. Egzamin zewnętrzny (Egzamin Regionalny) składa się z dwóch części sprawdzianu sportowego – slalom (SL) oraz ocenianej jazdy technicznej. Jego zdanie, to przepustka na Centralny Kurs Instruktorski.

W tym miejscu spotykają się dwa kierunki szkolenia w SITN – szkolenie związkowe oraz szkolenie na stopnie państwowe. Chcąc otrzymać uprawnienia państwowe, kandydat na instruktora musi przystąpić do kursu teoretycznego wymaganego przepisami państwowymi. Centralny Kurs Instruktorski (CKI) jest kursem specjalistycznym w rozumieniu przepisów państwowych i zarazem końcowym kursem wg wymagań międzynarodowych dla amatora. Jego zdanie skutkuje jednoczesnym otrzymaniem uprawnień państwowych (instruktora rekreacji) i związkowych (instruktora PZN). Od bieżącego sezonu możliwe jest otrzymanie uprawnień instruktora rekreacji oraz Pomocnika Instruktora PZN na kursach organizowanych centralnie.

Uprawnienia Instruktora PZN umożliwiają dalsze podwyższanie kwalifikacji międzynarodowych – dążenie do stopnia instruktora zawodowego (ISIA). Konieczne jest szkolenie obejmujące łącznie 450 godzin.

Stowarzyszenie umożliwiło instruktorom rekreacji i instruktorom sportu uzyskanie uprawnień związkowych – Instruktora PZN, równoznacznych z uprawnieniami międzynarodowymi.

Pomocnicy Instruktora, którzy zaliczyli w określonym przedziale punktowym Centralny Kurs Instruktorski otrzymują uprawnienia państwowe oraz prawo do okresowych doszkoleń związkowych (unifikacji) jako „dożywotni" Pomocnicy Instruktora PZN. Osoby te mają możliwość w każdej chwili przystąpić ponownie do CKI.

Nasze prawo jest rozbieżne z tym co wytworzyła wieloletnia tradycja kształcenia kadr. Nie koresponduje ze zmianami związanymi z wejściem Polski do Unii Europejskiej, w której, przynajmniej w świecie narciarskim, nieznane są stopnie „instruktora rekreacji" i „instruktora sportu". **Prawo państwowe nie uwzględnia konieczności stałego podnoszenia poziomu umiejętności, kształcenia się i nadążania za zmianami w technice jazdy i metodach nauki**. Państwowy instruktor zostaje tak świetnie wyszkolony na jednym dwutygodniowym kursie specjalistycznym, że nie potrzebuje dalszego dokształcania i jego stopień jest dożywotni (!!!).

Paradoksem tego prawa jest też to, że nie pozwala się Związkowi na kształcenie kadr, natomiast organ wydający zezwolenie ma obowiązek zwrócić się do Związku o opinię o kadrze upoważnionej do szkolenia na stopnie państwowe. (DU Nr 3 poz. 93 – Rozporządzenie ministra Edukacji Narodowej i Sportu z 20 grudnia 2002 roku – *§14.1 Organ wydający zgodę na organizowanie specjalistycznych kursów przez jednostki, o których mowa w §13 ust. 1 pkt 2, zasięga opinii właściwych polskich związków sportowych lub stowarzyszeń kultury fizycznej o zasięgu ogólnokrajowym.*). Opinie te nie są zresztą brane poważnie przez Ministerstwo i zezwolenia na prowadzenie kursów instruktorskich wydawane są praktycznie każdemu – niekoniecznie osoby prowadzące szkolenie potrafią jeździć na nartach. Ponadto Ministerstwo nie sprawuje jakiejkolwiek kontroli nad prowadzonymi kursami.

Naszym kolegom, którzy szkolili się poza Stowarzyszeniem stworzyliśmy możliwość wejścia do świata narciarskiego, pod warunkiem spełnienia jego wymogów – wymogów określonych przez SITN dla stopnia Instruktora PZN.

Z niepokojem obserwuję częste i nieprzemyślane zmiany polskiego prawa, w którym zapomina się o ciągłości. Stwierdzenia zawarte w aktach prawnych niższej rangi (w rozporządzeniach) wyjaśniają sytuację instruktorów PZN (DU Nr 3 poz. 93 – Rozporządzenie ministra Edukacji Narodowej i Sportu z 20 grudnia 2002 roku: *§2.1. Tytuły i stopnie zawodowe uzyskane w dziedzinie kultury fizycznej przed dniem wejścia w życie rozporządzenia zachowują swoją ważność.*), aczkolwiek kolejne punkty rozporządzenia stwierdzają: (*§18.2 Osoby, które uzyskały kwalifikacje zawodowe na podstawie dotychczasowych przepisów, mogą złożyć wniosek o wydanie dyplomu i legitymacji.*). Mogą, lecz czy otrzymają legitymację? Moim zdaniem osobom, które uzyskały uprawnienia Instruktora PZN (przed wejściem ustawy o Kulturze Fizycznej i późniejszych rozporządzeń) należy się legitymacja państwowa z mocy prawa.

Prawo nie uwzględnia roli Stowarzyszenia w organizacjach międzynarodowych. Nie jest też określony prawnie nadzór nad powszechnym szkoleniem w Polsce. Formalnie należy on do administracji państwowej, która właściwie nie orientuje się w specyfice sportów śnieżnych.

Przyglądając się temu nieuporządkowaniu prawa możemy jedynie sobie życzyć wyboru rozsądnych posłów do nowego Sejmu.

Zbigniew Stanisławski
konsultacja: Marek Palik

---

[1] *„Program Kształcenia Kadr Instruktorów Rekeacji"; mgr Ryszard Burgiel; Warszawa 1996*

[2] *„Progam Kształcenia Instruktorów Sportu"; opracowanie zespołowe pod redakcją T. Ulatowskiego i K. Przygody; Warszawa 1997*

BEZPIECZEŃSTWO – KRZYŻOWANIE TORÓW JAZDY

Nigdy nie dość słów o bezpieczeństwie. Z obowiązującego „Dekalogu Narciarza" przypomnę kilka istotnych reguł. Wszystkie są ważne, ale te o których wspomnę dotyczą coraz częstszych sytuacji kolizyjnych na trasach zjazdowych.

Podstawową, nadrzędną regułą jest **wzgląd na inne osoby**.

Każdy narciarz i snowbordzista powinien zachowywać się w taki sposób, aby nie stwarzać niebezpieczeństwa ani szkody dla innej osoby.

Wybór kierunku jazdy

Narciarz lub snowbordzista zjeżdżając z góry musi wybrać taki tor jazdy, aby uniknąć zderzenia z narciarzem lub snowbordzistą znajdującym się przed nim.

Komentarz:

Narciarstwo i snowbording są sportami wolności ruchu przy przyjęciu zasady, że każdy uczestnik ruchu stosuje się do reguł uprawiania tych sportów. Na stokach obowiązuje zasada, że pierwszeństwo przysługuje temu, kto znajduje się „przed" lub „niżej". Każdy znajdujący się powyżej musi pamiętać, że jego zachowania nie mogą wpłynąć na zachowania tych przed lub poniżej.

Rysunek 1

Dwaj narciarze poruszają się z podobną prędkością i wykonują skręty o podobnym promieniu. Narciarz „zielony" znajduje się poniżej „czerwonego" i **ma pierwszeństwo**. Narciarz „czerwony" musi przewidzieć tor jazdy „zielonego" i nie może zbytnio zbliżyć się do niego.

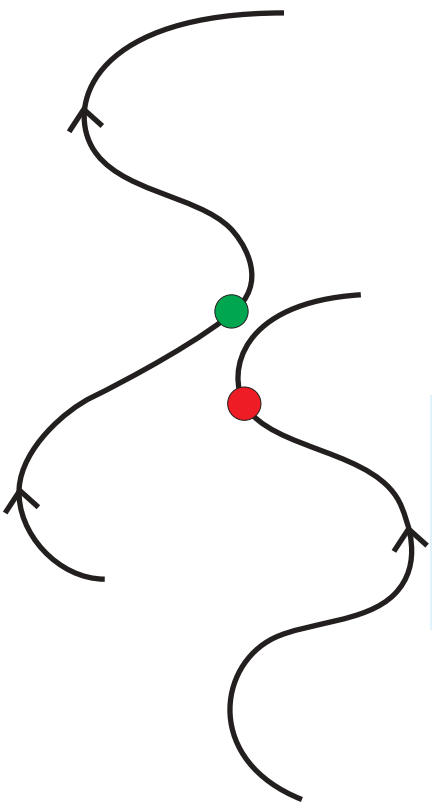

Rys. 1

Wyprzedzanie

Wyprzedzać można i z góry i z dołu, i z prawej i z lewej, ale tylko w takiej odległości, która zapewni wyprzedzanemu narciarzowi wystarczającą przestrzeń dla wszelkich jego manewrów.

Komentarz:

Wyprzedzający narciarz (snowbordzista) ponosi całkowitą odpowiedzialność za skutki manewru wyprzedzania do chwili jego ukończenia. Ta zasada odnosi się też do omijania stojących na stoku.

Rysunek 2

Narciarz „czerwony" wyprzedza narciarza „zielonego".

„1" – narciarz „czerwony" zbliża się do „zielonego". „Zielony" jest poniżej i ma pierwszeństwo. „Czerwony" zmienia kierunek jazdy i odsuwa się na bezpieczną odległość od „zielonego".

„2" – wyprzedzenie następuje w bezpiecznej odległości.

„3" – „czerwony" wyprzedził „zielonego"; teraz on ma pierwszeństwo.

Ruszanie z miejsca i wjazd na drogę zjazdu

Narciarz, który wjeżdża na drogę zjazdu lub po zatrzymaniu chce znowu ruszyć, ma obowiązek sprawdzić patrząc w górę i w dół stoku, czy może to uczynić bez zagrożenia dla siebie i innych.

Komentarz:

Doświadczenie dowodzi, że ogromna część wypadków zdarza się wskutek nieprzewidywalnego włączenia się w ruch nowego uczestnika. Podstawowym nakazem bezpieczeństwa jest pełne sprawdzenie, czy włączenie się narciarza nie spowoduje utrudnienia dla któregokolwiek z będących w ruchu. Dopiero po płynnym włączeniu się w ruch korzysta się z pierwszeństwa przyznanego 3 regułą FIS.

Wprowadzenie snowbordów i nart głęboko taliowanych (carvingowych) umożliwia ich użytkownikom wykonywanie skrętów i ruch w kierunku przeciwnym do głównego nurtu ruchu – w dół stoku. ***Ten, kto wykonuje manewr „w poprzek lub pod prąd" nurtu ruchu musi tak się zachować, aby osoby poruszające się w dół stoku nie były zagrożone****.*

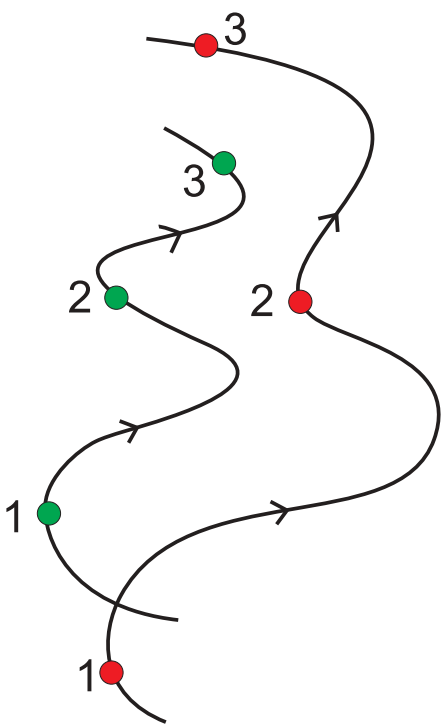

Rys. 2

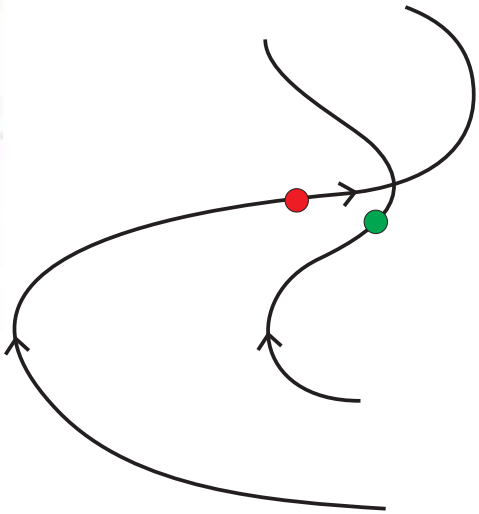

Rys. 3

Rysunek 3

„Zielony" jedzie skrętami o małym lub średnim promieniu. Za nim porusza się „czerwony" z dużo większą prędkością i jedzie skrętami o dużym promieniu. Wyprzedza „zielonego" w bezpiecznej odległości i znajdując się poniżej „zielonego" **zajeżdża mu drogę**. „Zielony" rozpoczynając skręt w lewo nie widzi „czerwonego". **„Czerwony" wykonuje manewr w poprzek stoku** i jego jazda jest traktowana jak włączanie się do ruchu.

Rysunek 4

Narciarze znajdują się naprzeciw siebie „na kursie" kolizyjnym. Postępować powinni wg niepisanej zasady „pierwszeństwa z prawej strony". Narciarz „czerwony" ma „zielonego z prawej, a więc powinien ustąpić mu z drogi – zwolnić, zmienić kierunek jazdy. **Jeżeli będziesz w sytuacji „zielonego" pamiętaj, że „czerwony" może nie znać tej zasady!**

Panowanie nad szybkością i sposobem jazdy

Narciarz i snowbordzista powinien zjeżdżać z szybkością dostosowaną do swoich umiejętności oraz rodzaju i stanu trasy, warunków atmosferycznych i natężenia ruchu.

Komentarz:

Kolizje na stoku najczęściej zdarzają się z powodu nadmiernej szybkości, nieopanowania nart lub niezauważenia innego uczestnika ruchu. Narciarz obowiązany jest poruszać się tak, aby w razie potrzeby móc zatrzymać się lub skręcić w ramach umiejętności, jakie posiada. ***Narciarz obowiązany jest poruszać się wolno w miejscach zatłoczonych, w okolicach wyciągów, na zakończeniu tras, lub zmniejszenia widoczności z powodu warunków pogodowych lub załamania stoku.***

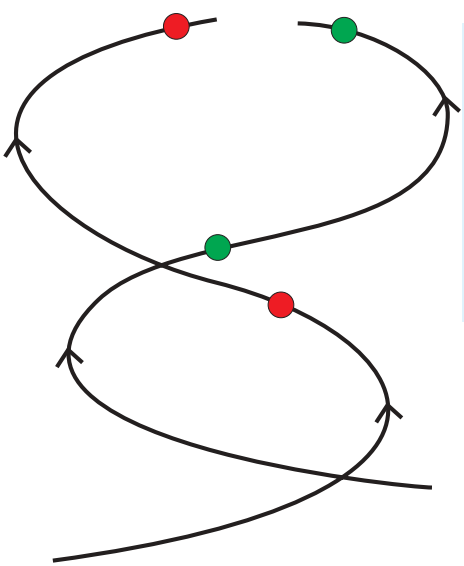

Rys. 4

Zbigniew Stanisławski

telefon alarmowy w górach:

APEL SITN-PZN

601 100 300

DO WSZYSTKICH INSTYTUCJI, INSTRUKTORÓW I SYMPATYKÓW SPORTÓW ŚNIEŻNYCH W POLSCE

Za miesiąc zacznie się kolejna, druga już kalendarzowa zimowa w unijnej Polsce.

Około 3 milionów Polaków korzystało aktywnie z zimowego wypoczynku w polskich górach podczas poprzedniej zimy. W ciągu ostatnich 3 lat w Polsce przybyło ok. 60 stacji (mikrostacji) sportów śnieżnych z instalacjami wyciągowymi.

Zimowa turystyka Polaków obarczona jest ryzykami związanymi zarówno z podróżą, jak i sposobami spędzania czasu na śniegu. Jak podały media włoskie, porównanie ilości kolizji na stokach między rokiem 1999 a poprzednią zimą wskazuje na 17-tokrotny wzrost zarejestrowanych wypadków tego typu w Alpach! Jak twierdzą specjaliści udział polskich turystów w tych wypadkach jest nieproporcjonalnie duży.

SITN-PZN – typowa narodowa organizacja instruktorów narciarstwa dociera corocznie ze swymi informacjami do wszystkich czynnych instruktorów oraz do stu kilkudziesięciu tysięcy narciarzy trafiających do szkółek narciarskich. Niestety wobec wielkości populacji spędzającej czas na śniegu oznacza to dotarcie do najwyżej 4% czynnie uczestniczących w sportach śnieżnych. Badania przeprowadzane przez zagraniczne organizacje wykazały całkowitą nieznajomość zasad bezpieczeństwa zachowania się w górach i na stokach przez polskich turystów. Zarząd SITN będzie podejmował wszelakie działania, aby nasza narodowa cecha - indywidualistyczne podejście do uprawiania narciarstwa rekreacyjnego nie miało wpływu na zwiększenie ryzyka na zaśnieżonych stokach.

W Polsce za sprawy bezpieczeństwa w górach (ok. 9% powierzchni Polski, czyli 6 razy więcej niż w Niemczech, gdzie populacja narciarzy szacowana jest na 8 milionów) odpowiadają samorządy (które o tym nie zawsze wiedzą), operatorzy (gestorzy) urządzeń wyciągowych i GOPR lub w Tatrach TOPR.

Bez uświadomienia wszystkim ich powinności nie ma możliwości poprawienia stanu bezpieczeństwa w górach. Aby przekazać informacje o stanie obecnym oraz przedstawić stan prawny i aby ta wiedza dotarła do wszystkich zainteresowanych niezbędna jest koalicja wszystkich utrzymujących się z turystyki zimowej.

W szkołach narciarskich SITN PZN pokazujemy minimum tego, co każdy narciarz i deskarz wiedzieć powinien i apelujemy do wszystkich partnerów o pomoc w szerokim upowszechnianiu tej wiedzy i tych informacji przez media.

W koalicji, którą jako SITN chcemy tworzyć potrzebna jest nam współpraca z producentami sprzętu narciarskiego i akcesoriów wpływających na bezpieczeństwo, mediami, aparatem administracyjnym, samorządami, biurami turystycznymi, firmami ubezpieczeniowymi, operatorami wyciągów i dopiero na końcu z Tymi, Którzy Ratują Turystów w Górach!

Zapraszamy do współpracy w akcji „bezpieczne stoki".

Zarząd SITN-PZN

CASCO®

ULTIMATE HEADWEAR

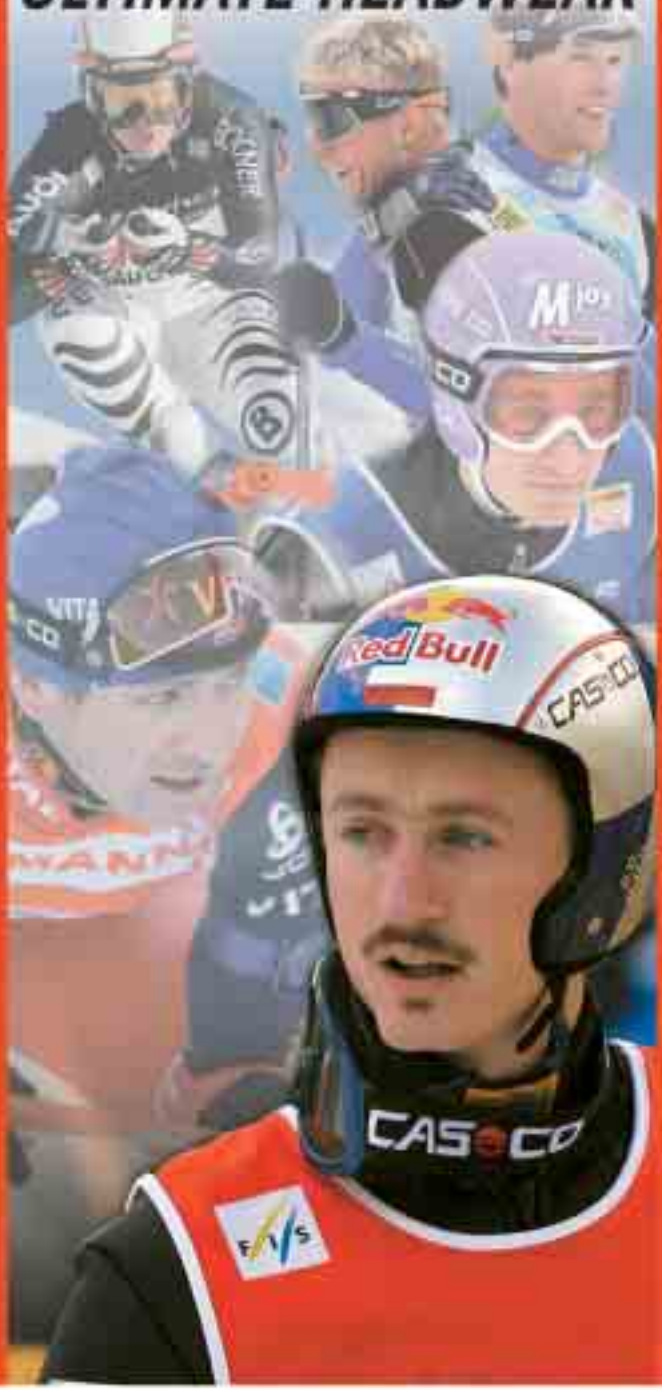

Oni już wybrali, a TY?

Generalny dystrybutor:
SPORT EXPERT

50-055 WROCŁAW
ul. Teatralna 10/12
tel. (0-71) 343 86 12
fax (0-71) 372 34 91

e-mail:
office@sportexpert.pl

NOWY DIESEL VOLVO S60

SPRAWDŹ NOWEGO DIESLA NA **WWW.VOLVOCARS.PL**, POD NUMEREM INFOLINII **0 801 1 VOLVO** (0 801 1 86586), **0 502 2 VOLVO** (0 502 2 86586) LUB U AUTORYZOWANYCH DEALERÓW VOLVO

POWER.

W VOLVO S60 **NOWY SILNIK DIESLA O MOCY 185 KM** PRACUJE TAK, JAK CHCESZ. I POZWALA CI NA TO, CO CHCESZ. GDY CZUJESZ SIĘ DRAPIEŻNIKIEM, JESTEŚ NIM. GDY CHCESZ BYĆ ZDOBYWCĄ, ZDOBYWASZ. WSZYSTKIE DROGI NALEŻĄ DO CIEBIE. OTO JEST MOC. A WIĘC RUSZAJ I DAJ SIĘ PORUSZYĆ.

VOLVO

for life

BEZPIECZEŃSTWO W NARCIARSTWIE MAKSYMALNE

Zapraszamy wszystkich miłośników narciarstwa do aktywnego udziału w sezonie 2005/2006

w ogólnopolskim programie

„MAKSYMALNE BEZPIECZEŃSTWO W NARCIARSTWIE"

Chcesz nauczyć dziecko zdrowej, sportowej rywalizacji wśród rówieśników?
Zabierz !!! dziecko na zawody „BEZPIECZNY JUNIOR"
Kotelnica Białczańska - 21 stycznia 2006 roku (sobota)

Marzysz o lepszej infrastrukturze narciarskiej w Polsce?
Zagłosuj !!! na „Przyjazny Europejski Ośrodek Narciarski"
www.skionline.pl

Lubisz świadomie decydować o swoim bezpieczeństwie?
Przeczytaj !!! komiksową wersję DEKALOGU NARCIARZA
Oglądnij !!! (dostępny w sieci sklepów MAKS SPORT)

Od wszystkich zależy BEZPIECZEŃSTWO na nartach - DOŁĄCZ DO AKTYWNYCH !!!

Szczegółowe informacje, zgłoszenia, regulaminy
www.bezpieczenstwo.maks.pl

sieć specjalistycznych sklepów sportowych

MAKS

S P O R T

17 lat

na rynku artykułów sportowych w Polsce

Największy wybór sprzętu narciarskiego w Polsce!
Oferty specjalne!
Zawsze fachowa obsługa!

Najnowocześniejszy serwis narciarski w Polsce - MONTANA

Testy narciarskie, centra testowe - możliwość wypożyczenia najnowszych modeli nart

wszystko o nas na:
www.maks.pl

ARKADIA
ul. Jana Pawła II 82
WARSZAWA

CHR SFERA
ul. Mostowa 5
BIELSKO-BIAŁA

CHR PLAZA
pl. Polski 44
KRAKÓW

CH PLEJADA
ul. Dotnalewska 25
BYTOM

CH ZAKOPIANKA
ul. Zakopiańska 62
KRAKÓW

CH PLEJADA
ul. Sosnica 8b
SOSNOWIEC

Zyblikiewicza 2
KRAKÓW

CH BOREK
Al. gen. J. Hallera 52
WROCŁAW

otwarcie
październik
2005

MT
ul. Bonapartera 14
POZNAŃ

otwarcie
listopad
2005

CH SILESIA
ul. Chorzowska 111
KATOWICE

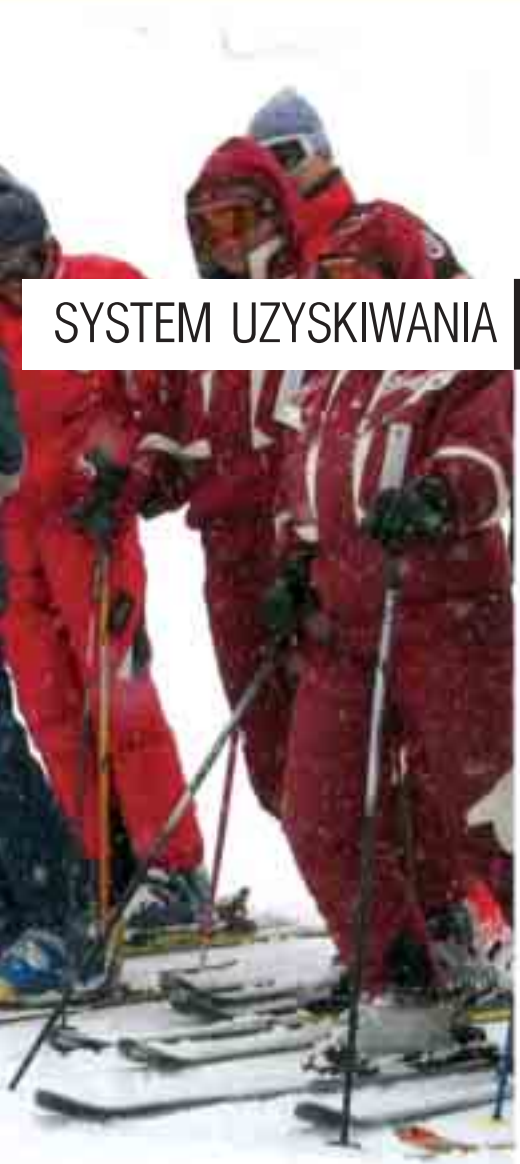

SYSTEM UZYSKIWANIA UPRAWNIEŃ INSTRUKTORSKICH

Istniejący od wielu lat sposób zdobywania uprawnień instruktorskich zasadniczo nie ulega istotnym zmianom. Korekty wprowadzone w tym systemie mają na celu ułatwienie odtwarzania uprawnień i stworzenie zgodności z systemem państwowym.

Najistotniejsze zmiany dotyczą stopnia Pomocnika Instruktora PZN. Od dwóch sezonów istnieje dualizm tego stopnia.

1. Pomocnik Instruktora PZN (stażysta[1]). Osoba, która posiada ten stopień ukończyła kurs PI, zdała Egzamin Regionalny, otrzymała legitymację i została członkiem SITN. Są to uprawnienia związkowe, które w rozumieniu prawa w Polsce nie upoważniają do nauczania narciarstwa.
2. Pomocnika Instruktora PZN (bez dodatkowego określenia lub dotychczas z dodatkowym określeniem „uprawnienia odnawialne[2]"). Osoba, która ma państwowy stopień instruktora rekreacji oraz spełnia wymagania z pkt. 1.

Odtwarzanie ważności legitymacji Pomocnika Instruktora (stażysty) zostało uproszczone. Można tego dokonać podczas Egzaminu Regionalnego. Ważność przedłużonej legitymacji wynosi 3 lata.

Pomocnicy Instruktora PZN (wg pkt. 2) podlegają doszkoleniu (unifikacja) co trzy lata.

Osobom posiadającym państwowe stopnie instruktora rekreacji i instruktora sportu stworzyliśmy możliwość włączenia

---

[1] *Pojęcie „stażysta" zostaje wprowadzone w bieżącym sezonie.*

[2] *Pojęcie „uprawnienia odnawialne" będzie stopniowo wycofywane z użycia. Obowiązywać będzie nazwa POMOCNIK INSTRUKTORA PZN bez dodatkowych określeń.*

się w światowy system narciarstwa uosabiany w naszym kraju przez Stowarzyszenie Instruktorów i Trenerów Narciarstwa PZN. Zgłoszenie się na Egzamin Regionalny i jego zdanie skutkuje wydaniem legitymacji Pomocnika Instruktora (stażysta). Uzyskanie uprawnień Instruktora PZN dla osób posiadających stopień państwowy wymaga przystąpienia do Centralnego Kursu Instruktorskiego i zdania egzaminów na wymaganym poziomie.

W przyszłym sezonie przewidujemy kolejną drobną zmianę w programie kursu Pomocnika Instruktora polegającą na wyraźnym rozdzieleniu kursu na dwie tygodniowe części: sportowo-techniczną i metodyczną.

Zmianie uległ czas trwania części sportowo-technicznej Centralnego Kursu Instruktorskiego z 9 do 7 dni. Skrócenie czasu odbyło się kosztem treningów na tyczkach. Zachęcamy wszystkich kandydatów na CKI do wcześniejszego, samodzielnego przygotowania się do sprawdzianu sportowego (patrz oferta szkół narciarskich).

Struktura szkolenia pokazana jest na schemacie. Szczegółowy opis poszczególnych etapów zaczyna się jednak od stopnia Demonstratora, który jest stopniem fakultatywnym, przeznaczonym dla dzieci w wieku 12–16 lat.

DEMONSTRATOR

Kurs

Kursy na stopień Demonstratora organizują wyłącznie Licencjonowane Szkoły Narciarskie. Kurs na ten stopień podnosi umiejętności jazdy, w tym jazdy po bramkach, daje podstawy wiedzy o narciarstwie i ułatwia rozpoczęcie drogi do stopnia Instruktora PZN. Do kursu można przystąpić mając ukończone 12 lat. W stosunku do ubiegłych lat nie nastąpiły żadne zmiany w programie kursu i czasie jego trwania.

Ważność

Stopień traci ważność po ukończeniu 16 lat.

Uprawnienia

Stopień Demonstratora umożliwia przystąpienie do kursu na stopień Pomocnika Instruktora PZN bez obowiązku zaliczenia Kursu Kwalifikacyjnego. Demonstrator musi jednak po ukończeniu 16 lat potwierdzić swoje umiejętności na dowolnym egzaminie wewnętrznym kursu kwalifikacyjnego oraz uzyskać odpowiedni czas przejazdu na Zawodach Regionalnych.

Demonstrator ma prawo startować w Zawodach Regionalnych. Do startu w Ogólnopolskich Zawodach Instruktorów spośród Demonstratorów będzie dopuszczona pierwsza szóstka dziewcząt i chłopców z listy wyników dowolnych Zawodów Regionalnych.

SZKOLENIE INSTRUKTORÓW AMATORÓW (ZGODNE Z IVSI)

Przewiduje ona trzyetapowy sposób uzyskiwania uprawnień instruktorskich.

Etap I – kurs kwalifikacyjny,
Etap II – kurs na stopień Pomocnika Instruktora,
Etap III – kurs instruktorski.

Poszczególne etapy rozdzielone są regionalnymi (lub centralnymi) sprawdzianami.

I ETAP — KURS KWALIFIKACYJNY

Kurs

Kursy kwalifikacyjne organizują wyłącznie Licencjonowane Szkoły Narciarskie. Kurs, oprócz roli dydaktyczno-szkoleniowej, spełnia rolę sita wyłapującego poprawnie jeżdżących narciarzy, którzy chcą uzyskać stopień instruktora. Kurs musi trwać co najmniej 7 dni. Uczestnik kursu powinien ukończyć 16 lat w roku, w którym uczestniczy w kursie. Niezdanie egzaminu wewnętrznego na kursie kwalifikacyjnym wymaga powtórzenia kursu.

Ważność I etapu

Ważność I etapu wynosi 2 lata od ukończenia kursu, po tym czasie należy powtórzyć kurs. Ukończenie kursu i zdanie egzaminu wewnętrznego jest pierwszym warunkiem dopuszczającym do kursu na stopień Pomocnika Instruktora PZN. Drugim warunkiem jest uzyskanie odpowiedniego czasu przejazdu w slalomie gigancie (GS) na Zawodach Regionalnych (odpowiednik 6 pkt.). W Zawodach Regionalnych można startować dowolną ilość razy w sezonie, w którym ukończyło się kurs i w sezonie następnym. W Zawodach Regionalnych można również wziąć udział przed kursem kwalifikacyjnym.

II ETAP — POMOCNIK INSTRUKTORA PZN (STAŻYSTA)

Kurs

Kursy na stopień Pomocnika Instruktora organizują wyłącznie Licencjonowane Szkoły Narciarskie. Kurs trwa 14 dni i jest zakończony egzaminem wewnętrznym (teoria, instruowanie i jazda techniczna). W programie kursu jest także slalom (SL), z którego sprawdzian jest wliczany do egzaminu wewnętrznego. Absolwent kursu po zdaniu egzaminu wewnętrznego uzyskuje wpis do „Indeksu Szkolenia" o ukończeniu kursu. Najpóźniej w sezonie następnym po ukończeniu kursu musi przystąpić do Egzaminu Regionalnego. Niezdanie egzaminu w tym okresie wymaga powtórzenia kursu.

Egzamin

Wydanie legitymacji Pomocnika Instruktora PZN (stażysty) następuje po zdaniu Egzaminu Regionalnego. Na Egzamin Regionalny składa się jazda techniczna (wybrane ewolucje i jazda terenowa) oraz slalom. Szczegółowe informacje w rozdziale „Egzaminy Regionalne".

Uprawnienia

Stopień Pomocnika Instruktora PZN (stażysty) **nie daje uprawnień do samodzielnego nauczania**. Umożliwia dalszą kontynuację szkolenia na kursie instruktorskim oraz odbywanie praktyki w licencjonowanej szkole narciarskiej. Pomocnicy Instruktora mają prawo startować w Zawodach

Regionalnych. Zajęcie do 6 miejsca w grupie kobiet i mężczyzn daje prawo startu w Ogólnopolskich Zawodach Instruktorów.

Ważność etapu przejściowego – stopnia PI (stażysty)

Ważność stopnia PI (stażysty) wynosi 3 lata. W ciągu tego okresu Pomocnik Instruktora powinien przystąpić do kursu instruktorskiego. Jeżeli to nie nastąpi, musi odtworzyć ważność stopnia zdając ponownie Egzamin Regionalny. Po ponownym zdaniu Egzaminu Regionalnego ważność legitymacji wynosi 3 lata.

POMOCNIK INSTRUKTORA PZN

Warunki otrzymania stopnia odnawialnego

Uzyskanie podczas egzaminów oceny średniej 6 lub 6,5 pkt. na:

1. Centralnym Kursie Instruktorskim.
2. Centralnym kursie na państwowy stopień instruktora rekreacji (uwaga: kurs jest organizowany po raz pierwszy w tym sezonie).

Ważność

3 lata. Po tym okresie okresowe doszkolenia (unifikacje), analogicznie jak w wypadku instruktorów, przedłużają ważność stopnia na kolejne trzy lata.

Uprawnienia

Prawo do samodzielnego prowadzenia szkolenia podstawowego (do poziomu skrętu z półpługu) w ramach licencjonowanej szkoły narciarskiej.
Możliwość przystąpienia do kursu instruktorskiego pod warunkiem ważności legitymacji.
Prawo startu w Ogólnopolskich Zawodach Instruktorów bez eliminacji w Zawodach Regionalnych.

III ETAP — INSTRUKTOR PZN

Kurs

Warunkiem uzyskania stopnia Instruktora PZN jest ukończenie kursu instruktorskiego. Kursy organizowane są wyłącznie przez Stowarzyszenie (Centralny Kurs Instruktorski) lub uczelnie wychowania fizycznego. Uczelnie wychowania fizycznego mają prawo przeprowadzenia kursu na stopień Instruktora PZN w ramach określonej specjalizacji wyłącznie dla swoich studentów (w Regulaminach określono precyzyjnie kierunki studiów upoważniające do udziału w kursie). Uczelnia organizująca kurs występuje do Stowarzyszenia o wyrażenie zgody na jego przeprowadzenie, dołączając potwierdzoną przez dziekanat listę studentów. Studenci muszą spełniać wszystkie kryteria obowiązujące Pomocników Instruktora.

Uprawnienia

1. Prawo do samodzielnego szkolenia z ograniczeniami wynikającymi z konieczności okresowej weryfikacji.
2. Prawo do legitymacji instruktora międzynarodowego – amatora (IVSI) na zasadach określonych odrębnie.
3. Możliwość ubiegania się o funkcję Instruktora Wykładowcy.

4. Możliwość ubiegania się o stopień Instruktora Zawodowego (ISIA)
5. Prawo startu w Ogólnopolskich i Regionalnych Zawodach Instruktorów.

Ważność

Stopień podlega weryfikacji w okresach nie dłuższych niż 3 lata na kursie unifikacyjnym. Instruktor nie poddający się okresowej unifikacji nie traci stopnia, lecz nie ma prawa do szkolenia. Uprawnienia odzyskuje po ukończeniu kursu unifikacyjnego.

SZKOLENIE INSTRUKTORÓW ZAWODOWYCH

Instruktorem zawodowym może zostać osoba, która przejdzie cykl szkoleniowy określony przez Międzynarodowy Związek Instruktorów Zawodowych (ISIA). Na cykl szkoleniowy składa się uzyskanie uprawnień instruktora amatora (narciarstwo zjazdowe), odbycie co najmniej 3-tygodniowej praktyki w sezonie w przeciągu co najmniej trzech lat wyłącznie w Licencjonowanej Szkole Narciarskiej, uzyskanie uprawnień szkoleniowych w drugiej dyscyplinie związanej ze sportami śnieżnymi (snowbord, narciarstwo biegowe, ski-turing, telemark), odbycie przeszkolenia lawinowego, zaliczenie sprawdzianu sportowego w slalomie gigancie. Zalecana jest znajomość języka obcego.

Praktyka w Szkole Narciarskiej jest dokumentowana wyłącznie w oficjalnym sprawozdaniu rocznym składanym przez szkołę do Biura Stowarzyszenia.

Próba sportowa odbędzie się w tym sezonie podczas Ogólnopolskich Zawodów Instruktorów. Warunkiem zaliczenia jest uzyskanie w GS czasu przejazdu odpowiadającego w przeliczeniu 8 pkt. Czas przelicza się wg obowiązujących w Stowarzyszeniu „Zasad ogólnych" zawartych w „Wytycznych Szkolenia". Możliwe jest wytypowanie dodatkowych zawodów spełniających wymogi sprawdzianu. Informacja o tym fakcie znajdzie się na stronie internetowej SITN.

Wykupienie znaczka prolongującego ważność legitymacji jest możliwe tylko w wypadku spełniania wszystkich warunków dla tego stopnia.

W tym sezonie odbędzie się pierwsza unifikacja dla instruktorów zawodowych. Osoby kwalifikujące się do tej grupy otrzymają indywidualne powiadomienie. Aktualna unifikacja jest jednym z warunków wykupienia znaczka prolongującego ważność legitymacji.

Druga dyscyplina sportów śnieżnych – narciarstwo biegowe, ski-turing, telemark lub snowbord

Instruktorzy ubiegający się o stopień instruktora zawodowego (ISIA) muszą posiadać odpowiednie przeszkolenie w jednej z wyżej wymienionych specjalności. W wypadku snowbordu uznawane są uprawnienia Pomocnika Instruktora PZS.

Przeszkolenie wymagane do otrzymania stopnia instruktora zawodowego można odbyć na kursach organizowanych przez Stowarzyszenie, a w wypadku uprawnień snowbardowych na kursach organizowanych przez Polski Związek Snowboardu. Program kursu oraz wykaz Licencjonowanych Szkół Narciarskich PZS znajduje się na stronie internetowej PZS: www.pzsnow.com.pl.

Uprawnienia biegowe, telemark, ski-turing – patrz kursy specjalistyczne.

2005/2006

SCHEMAT SZKOLENIA INSTRUKTORA AMATORA

stopień ważny do 16 roku życia

DEMONSTRATOR SZKOLNY

E G Z A M I N (wewnętrzny)

16 lat

17 lat

Zawodnicy PZN
II KLASA (waż. 2 lata)

1 rok do Egzaminu Regionalnego

3 lata do kursu instruktorskiego

ukończona szkoła średnia i pełnoletniość

Zawodnicy PZN
I KLASA (waż. 3 lata)

1 rok do części metodycznej

KURS INSTRUKTORSKI – część metodyczna

I n s t r u k t o r

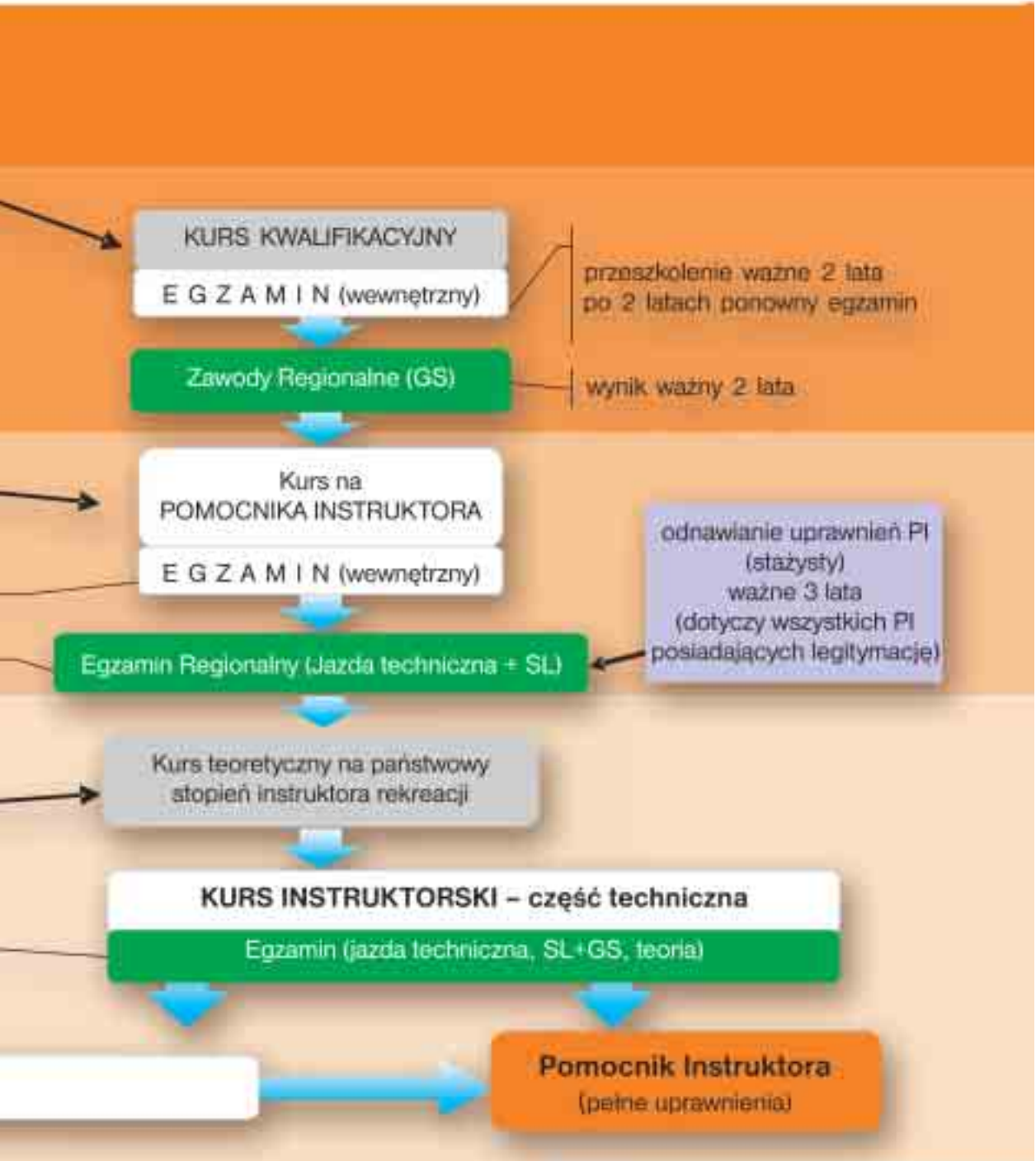
KURS KWALIFIKACYJNY
E G Z A M I N (wewnętrzny)
przeszkolenie ważne 2 lata
po 2 latach ponowny egzamin
Zawody Regionalne (GS)
wynik ważny 2 lata
Kurs na
POMOCNIKA INSTRUKTORA
E G Z A M I N (wewnętrzny)
odnawianie uprawnień PI
(stażysty)
ważne 3 lata
(dotyczy wszystkich PI
posiadających legitymację)
Egzamin Regionalny (Jazda techniczna + SL)
Kurs teoretyczny na państwowy
stopień instruktora rekreacji
KURS INSTRUKTORSKI – część techniczna
Egzamin (jazda techniczna, SL+GS, teoria)
Pomocnik Instruktora
(pełne uprawnienia)

2005/2006

Miejsca i terminy imprez podanych w informatorze mogą ulec zmianie. Aktualne informacje na stronie www.sitn.pl